

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010329
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919010329.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Adriany Gallovej, na neverejnom zasadnutí konanom 25. marca 2020 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným V. F., nar. X.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 2Nt/34/2019-25 z 9.1.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného V. F. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 2Nt/34/2019-25 z 9.1.2020 podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák. zahradil odsúdenie V. F., nar. X.X.XXXX v S., trvale bytom Q. J. Q., prechodne bytom S. K. XXXX/XXA, J. Q.,

- rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/147/2003 zo dňa 29.3.2004, v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/147/2003 zo dňa 14.11.2005 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny,

- rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/158/2004 zo dňa 14.2.2005, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/72/2005 zo dňa 19. 4.2005 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny,

- trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0T/7/2010 zo dňa 17.4.2010, v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0T/7/2010 zo dňa 14.7.2010 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 92 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného V. F. o zahradenie odsúdenia

- rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/34/2007 zo dňa 23.4.2007 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

- trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 0T/14/2010 zo dňa 1.6.2010 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 10.1.2020 okresnému súdu bolo doručené podanie V. F., označené ako „Sťažnosť (odvolanie)“ s nasledovným textom:

„Podávam sťažnosť proti výrokom OS LM zo dňa 9.1.2020. Nakoľko som po výkone trestu viedol normálny život. Od tohto štátu (republiky) som nedostal absolútne nič! Vy ste napísali čo je napísané. Vy ste to snotovali tento paškvil. Je z toho úplne na grc! Tento štát (zriadenie) podporuje

korupciu, zlo, podvody a iné! Nikdy nebudem zdieľať tento štát jeho zvrhlé zákony (oplzlé!). Preto sa odvolávam kvôli nepravde.“

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná v súlade s § 470 ods. 4 Tr. por., § 185 ods. 1, ods. 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Napadnutému rozhodnutiu okresného súdu nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre výrokovú časť napadnutého uznesenia. Skutkové závery súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje spis. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Sťažnostné argumenty odsúdeného V. F. nie sú spôsobilé svojím obsahom zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdeného. Samotné sťažnostné dôvody odsúdeného neobsahujú žiadne skutkové a právne argumenty, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu časti výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia, pretože možno dôvodne predpokladať, že sťažnosť odsúdeného smeruje k tej časti výroku uznesenia okresného súdu, v ktorej bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o zahľadanie odsúdenia.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení, nemôže sama osebe viesť nadriadený súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj vo vykonávacom konaní, súčasťou ktorého je rozhodovanie súdu o návrhu odsúdeného na zahľadanie odsúdenia, neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha zahľadania odsúdenia.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie, zmenu alebo doplnenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného V. F. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.